

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Dobrossy István ügyvéd

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

BUDAPEST
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/272-0/2018		Az ügy száma: 21775/15	
Erkezett: 2018 FEBR 15.		Érkezett: 2018 FEBR 05.	
Példány: 3	Kezelőiroda:	Pld.: db.	Meli.: db.
Melléklet: 3x 1+6 db	↓	Leróva ill: db.	
		Az írat elektronikus íratról Készítési másolat. P Iroda	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, [REDACTED]

[REDACTED] attí lakos, mint indítványozó
képviseltemben (1/11: ügyvédi meghatalmazás), az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény
alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- állapítsa meg a Debreceni Járásbíróság 9.P.21.771/2015/34. számú elsőfokú és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.197/3. számú másodfokú ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg;
- állapítsa meg a földtulajdon és a földhasználat továbbfejlesztéséről szóló 1967. évi IV. törvény 3. § és 4. § alaptörvény-ellenességét, és zárja ki azok konkrét ügyben történő alkalmazását.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I./
Tényállás

1./ Az indítványozó, mint felperes keresetet terjesztett elő a Debreceni Járásbíróságon tulajdonjog megállapítása, szerződés érvénytelenségének megállapítása és tulajdonjogi igény érvényesítése iránt testvére, [REDACTED] év:

[REDACTED] olt az I. rendű alperes.

Néhai [REDACTED]

[REDACTED] önálló második házasságából [REDACTED]

és [REDACTED]

[REDACTED] az alperessel kötött házasságot.

Felhívom a figyelmet arra, hogy [REDACTED]

[REDACTED] hívják, de közöttük semmilyen rokonság nincs.

Az indítványozó édesapja, [REDACTED] 58. június 22-én elhunyt.

2./ Néhai [REDACTED] (született: 1881) az alábbi ingatlantulajdonnal rendelkezett:

- A [REDACTED] hrsz alatt felvett 1 kataszteri hold 263 négyszögöl területű ingatlan területéből a tulajdoni lap B.16. sorszám alapján 1/8-ad rész (szerzés időpontja: 1928). Ugyanezen ingatlan további ingatlan 1/8-ad - 1/8-ad illetőségét B18 illetve B19 sorszám alatt néhai [REDACTED] szerezte meg 1929-ben. Néhai [REDACTED] halálára tekintettel 1943-ban a tulajdonát képező 1/8-ad részt a felperes édesapja, néhai [REDACTED] megörökölte a B. 23. sorszámú bejegyzés tanúsága szerint. Mindezek alapján megállapítható, hogy néhai [REDACTED] a hivatkozott ingatlan 3/8-ad illetőségével, azaz 699 négyszögöl területtel rendelkezett.
- A [REDACTED] tulajdonát képezte 1/2-1/2 arányban, amely alapján néhai [REDACTED] 1481 négyszögöl területtel rendelkezett. Ez utóbbi ingatlanok hagyatékolása megtörtént [REDACTED] vonatkozásában a 4.Kjő.1933/1938-3. szám alatt (F/3: 4.Kjő.1933/1938-3. számú hagyatékátadó végzés és 29003/1983. számú határozat), míg néhai [REDACTED] vonatkozásában Kjő.II.868/1970-2. szám alatt.
- A [REDACTED] hrsz-ú 1493 négyszögöl területű ingatlan 1929. évben került néhai [REDACTED] 1/2-1/2 arányú tulajdonába, mely néhai [REDACTED] 1943-ban bekövetkezett halálára tekintettel egészében néhai [REDACTED] nevére került (B-1-2-3. sorszámú bejegyzések) Ennek értelmében néhai [REDACTED] az ingatlan kizárólagos tulajdonosaként 1493 négyszögöl területtel rendelkezett.
- [REDACTED] 8
[REDACTED] 1131
[REDACTED] megosztott
[REDACTED] az itt nyilvántartott ingatlanokból 7989 négyszögöl területtel rendelkezett.
- A [REDACTED] sz. alatt felvett 908 négyszögöl területű ingatlan szintén néhai [REDACTED] s részesege [REDACTED] tulajdonát képezte, utóbbinak az 1930-as években bekövetkezett halála után a teljes ingatlan néhai [REDACTED] tulajdonába került. Ezen ingatlan önálló hagyatékolása a Kjő.II.868/1970-2. szám alatt megtörtént.

A fentiekben megjelölt ingatlanokban néhai [REDACTED] (699+1481+1493+7989+908 négyszögöl) összesen 12570 négyszögöl területtel, azaz 7 kh 1370 négyszögöl területtel rendelkezett.

A fenti ingatlan [redacted] első felesége [redacted] örökölte.

[redacted] 1958. június 22-i halálát követően a hagyatéki eljárás lefolytatására csak 1970-ben került sor [redacted] (1881) hagyatéki eljárása során azonban csupán 1952 négyeszőgöl nagyságú terület került átadásra a per anyagában fellelhető hagyatékátadó végzés tanúsága szerint.

Azaz a fentiek alapján az indítványozó édesapjának halála után nem került hagyatékolásra az elhunyt édesapa tulajdonában álló, hozzávetőlegesen 4618 négyeszőgöl, azaz 2 kh 1418 négyeszőgöl terület, amelyet első feleségétől, néhai [redacted] örökölt meg.

Kiemelendő, hogy az indítványozó az állami közjegyző 1971-ben meghozott Kjö.II.868/1970.2. sorszámú hagyatékátadó végzése alapján ténylegesen nem szerzett tulajdonjogot, hanem az [redacted] t megváltási árat fizetett részére és a hagyatékolt ingatlanok tulajdonjogát megszerezte, mivel az indítványozó sem ekkor, sem később nem volt termelészövetkezeti tag. Ezen megváltott földrészlet után a felperes a kárpótlási eljárásban kárpótlási igényt nyújtott be, amelyet a Kárpótlási Hivatal elfogadott.

A fenti döntések jogalapját a földtulajdon és a földhasználat továbbfejlesztéséről szóló 1967. évi IV. törvény 3. § (1) bekezdése jelentette, amely szerint „A kívülálló tulajdonában levő olyan földek - ideértve az erdőket és telkeket is (a továbbiakban: föld) -, amelyek e törvény hatálybalépésekor termelészövetkezet használatában vannak, megváltás ellenében - a Minisztertanács által megállapított időpontban - termelészövetkezeti tulajdonba kerülnek, kivéve, ha a tulajdonost a megállapított időpontig termelészövetkezetbe tagként felveszik.” Ugyanezen törvény 4. § (1) bek. b) pontja szerint „Termelészövetkezeti tulajdonba kerül megváltás ellenében a termelészövetkezeti használatban levő az a föld is, amelyet kívülálló e törvény hatálybalépése után örököl és az örököszt a Minisztertanács által megállapított időn belül termelészövetkezetbe tagként nem vesz fel;”

3./ A néhai [redacted] (1881) [redacted] 1961-ben [redacted] e, hiszen az 1958-as halálozása után csak 1970-ben került a hagyatéki eljárás lefolytatásra.

Az [redacted] 1962.09.07. napján kelt kimutatása 571 sorszám alatt tartalmazta néhai [redacted] János [redacted] felesége [redacted] hagyatéka 1943-ban férje részére átadásra került.

A TSZ nyilvántartás tehát nem volt arra tekintettel, hogy az 1930-as években elhunyt [redacted] megörökölte, azokat önállóan tartotta nyilván.

Néhai [redacted] (1881) hagyatéka átadásának alapja 1971-ben ezen TSZ kimutatás volt, [redacted] i [redacted] ne [redacted] 1943-ban megörökölt rész nem került átadásra az a TSZ nyilvántartásba [redacted] eségeként azonosítottak - tévesen.

4./ Az indítványozó a fentiekre tekintettel megkísérelte sérelmét az ingatlanügyi hatósági előtti eljárásban orvosolni.

A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatal Járási Földhivatala 33436-32/2014. számú határozatában megállapította, hogy „a rendelkezésre álló [redacted] számú 1976. évi 10. hónapjában készült termelészövetkezeti különlap az 1943-ban elhunyt [redacted] adatait már helytelenül tartalmazza, a különlapra tévesen az I. rendű alperes, [redacted]

[redacted] y. [redacted]

[redacted] adatai kerültek feltüntetésre a mindösszesen 3 kataszteri hektár 763 négyszögöl területre 22,32 AK-val, mely 2,0004 ha földterület. A területek helyrajzi szám szerinti megosztása a TSZ nyilvántartáson belül nem állapítható meg, azt a bevitelkor a TSZ által felvett számbavételi adatlap tartalmazza, amely azonban nem áll a felperes rendelkezésére."

A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatal Járási Földhivatala [redacted] határozatában rögzítette, hogy „a fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a néhai [redacted] al 1943-ban megörökölt hagyatéki tárgyaláson átadott, telekkönyvbe bejegyzett földterület a jogszerű örökösök – a felperes és testvére, [redacted] tulajdonába került, akik az öröklés ipso iure jellegére tekintettel jogszerű ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosok”.

5./ 1995-ben került sor a részaránykiadásra.

A részaránykiadás [redacted] tása miatt az I. rendű alperes, [redacted] ára kerültek kiadásra az általa TSZ tagságára tekintettel ingyenes juttatásként kapott egy [redacted] tel, melyet a [redacted] nélszövetkezeti különlap tételesen rögzít.

A tulajdonosok azonos [redacted] éhai id. [redacted] híviák.

A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatal Járási Földhivatala [redacted] határozatában rögzítette, hogy: „a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a TSZ különlapon téves néven nyilvántartott terület ellentételezéseken az I. rendű alperes az alábbi ing [redacted]

1-5. kiadott terület összesen: 45,05 AK.

A fentiek alapján a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatal Járási Földhivatala hivatkozott határozata alapján „megállapítható, hogy az I. rendű alperes által részarány kiadás címén megszerzett területek bejegyzésének alapja a téves TSZ nyilvántartáson alapuló hatósági (földművelésügyi bizottság, illetve FM HBMi Földművelésügyi Hivatal) határozat, így a felperes, mint néhai [redacted] ényes örököse és ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos tulajdoni igény érvényesítésére [redacted]

indítvány
alperesse

ában megtérítési igényt kívánt érvényesíteni az I. rendű
zemben.

6./ A fenti ügyben a per első fokon a Debreceni Járásbíróság előtt 9.P.21.771/2015. szám alatt került lefolytatásra. A bizonyítás felvétele után az elsőfokú bíróság – a 34. szám alatt hozott ítéletében – elutasította az indítványozó keresetét. Az ítélet indokolásából az alábbiakat kívánom kiemelni (4-5. oldalról szó szerinti idézet):

„A felperes kereseti kérelmének elbírálása körében döntő jelentőséggel bír a Földtulajdon és Földhasználat Továbbfejlesztéséről szóló 1967. [Mj.: az ítéletben tévesen 1960. év szerepel] évi IV. tv. A törvény 3. § (1) kimondja, hogy a kívülálló tulajdonában lévő földek amelyek e törvény hatálybalépésekor termelőszövetkezet használatában vannak, megváltás ellenében – a Minisztertanács által megállapított időpontban – termelőszövetkezeti tulajdonba kerülnek, kivéve, ha a tulajdonost a megállapított időpontig termelőszövetkezetbe tagként felveszik. A törvény (2) szerint kívülálló az, aki termelőszövetkezettel tagsági jogviszonyban nem áll.

A 4. § (1) b) pontja kimondja továbbá, hogy termelőszövetkezeti tulajdonba kerül megváltás ellenében a termelőszövetkezeti használatban lévő az a föld is, amelyet kívülálló e törvény hatálybalépése után örököl és termelőszövetkezetbe tagként nem veszik fel.

A felhívott törvény mindkét fordulata arról szólt, hogy a felperes tulajdonába kerülő, a termelőszövetkezet használatában lévő föld megváltás útján az adott termelőszövetkezet tulajdonába kerül, ha a tulajdonos nem termelőszövetkezeti tag. A per adatai szerint a felperes soha nem volt termelőszövetkezeti tag.

Az 1967. évi IV. tv. fenti rendelkezéseiből egyértelműen következik, hogy ha és amennyiben a felperes által megjelölt ingatlanok hagyatékolása megtörténik, úgy az a felperes öröklését követően megváltás útján a termelőszövetkezet tulajdonába kerül. Ez esetben a felperes megváltási árat kapott volna, azonban tulajdonjoga ezzel egyidejűleg meg is szűnt volna. A kárpótlási eljárás során ugyanakkor a felperes kárpótlási jegyet kaphatott volna a megváltott földterületek után, mint ahogy kapott is az 1995. június 27. napján kelt határozat szerint.

A fentiek alapján a felperes tulajdonjogi igényt az I. rendű és a III. rendű alperes által részaránytulajdon alapján megszerzett ingatlanok vonatkozásában nem terjeszthet elő.”

7./ Az indítványozó az ítélet ellen 2016. augusztus 11-én terjesztett elő fellebbezést a Debreceni Törvényszékhez, és kérte a másodfokú bíróságot, hogy

- elsődlegesen az elsőfokú ítéletet szíveskedjen megváltoztatni és a módosított kereseti kérelmének helyt adni,
- másodlagosan az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezni és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani.

Az indítványozó fellebbezésében többek között azt is előadta, hogy az 1971-es hagyatékatadó végzés idején az indítványozó kívülállóként 3 hónapon belül kérhette volna a termelőszövetkezetbe tagként történő felvételét, amelynek sikere esetén a megváltási határozatot visszavonták volna, és az indítványozó tulajdonjogát a földhivatal visszaállította volna. Tekintettel arra, hogy az indítványozónak 1971-ben nem is volt tudomása arról, hogy a perrel érintett ingatlanok az örökösök tulajdonát képezték, így arra vonatkozóan hagyatéki eljárás sem került lefolytatásra. Hagyatéki eljárás hiányában a közjegyző nem hívhatta fel a figyelmét arra, hogy a perrel érintett ingatlan vonatkozásában felhívja a figyelmét arra, hogy tulajdonjogát a járási hivatal visszaállítja, ha a hagyatékat átadásától számított három hónapon belül a termelőszövetkezetbe tagként felveszik.

8./ A Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.197/3. szám alatt hozott másodfokú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú bíróság arra is felhívta a figyelmet, hogy az indítványozó csak egy meghatározott földterület vonatkozásában érvényesíthetett volna tulajdoni igényt, amennyiben öröklésen alapuló megszerzése és az utóbb történt bejegyzések helytelensége megállapítható. Egy korábbi időszakban más ingatlanban meglévő AK értékre hivatkozás a perbeli ingatlanokra vonatkozó tulajdonjog megállapítását nem teszik lehetővé.

9./ Ahogy az első- és a másodfokú ítéletek idézett és hivatkozott rendelkezéseiből is megállapítható, az indítványozó (felperes) tulajdon megállapítására irányuló keresetét alapvetően a földtulajdon és a földhasználat továbbfejlesztéséről szóló 1967. évi IV. törvény 3. § (1) bekezdésére hivatkozással utasították el, amely szerint „A kívülálló tulajdonában levő olyan földek - ideértve az erdőket és telkeket is (a továbbiakban: föld) -, amelyek e törvény hatálybalépésekor termelészövetkezet használatában vannak, megváltás ellenében - a Minisztertanács által megállapított időpontban - termelészövetkezeti tulajdonba kerülnek, kivéve, ha a tulajdonost a megállapított időpontig termelészövetkezetbe tagként felveszik.” Ugyanezen törvény 4. § (1) bek. b) pontja szerint „Termelészövetkezeti tulajdonba kerül megváltás ellenében a termelészövetkezeti használatban levő az a föld is, amelyet kívülálló e törvény hatálybalépése után örököl és az örökös a Minisztertanács által megállapított időn belül termelészövetkezetbe tagként nem vesz fel;”

Álláspontom szerint a fenti jogszabályi rendelkezések ellentétesek Magyarország Alaptörvénye XIII. cikkével, amely szerint

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok döntésüket a fenti – jelen alkotmányjogi panaszomban támadott – jogszabályi rendelkezések alapján hozták meg. A bírói döntést e jogszabályhelyek alkalmazása érdemben befolyásolta, és a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

10./ A fentiek alapján megállapítható, hogy az indítványozó minden rendes jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

Az ügyben – a pertárgyértékre tekintettel – felülvizsgálati eljárás nem kezdeményezhető, és az ügyben perújítási kérelem sem került előterjesztésre.

A Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.197/3. szám alatt hozott másodfokú ítélete részemre 2017. december 06-án került kézbesítésre elektronikus úton, így jelen alkotmányjogi panaszomat a 60 napos törvényes határidőn belül nyújtom be.

Tekintettel arra, hogy a lefolytatott polgári peres eljárás felperese jelen alkotmányjogi panaszeljárás indítványozója, érintettsége nem vonható kétségbe, és érintettsége külön bizonyítást nem igényel.

II./

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

1./ Az indítványozó kereseti kérelmének elbírálása során alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességének indokolása

A jelen alkotmányjogi panaszommal támadott, alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés:

A földtulajdon és a földhasználat továbbfejlesztéséről szóló 1967. évi IV. törvény 3. § (1) bekezdése

„A kívülálló tulajdonában levő olyan földek - ideértve az erdőket és telkeket is (a továbbiakban: föld) -, amelyek e törvény hatálybalépésekor termelőszövetkezet használatában vannak, megváltás ellenében - a Minisztertanács által megállapított időpontban - termelőszövetkezeti tulajdonba kerülnek, kivéve, ha a tulajdonost a megállapított időpontig termelőszövetkezetbe tagként felveszik.”

4. § (1) bek. b) pontja *„Termelőszövetkezeti tulajdonba kerül megváltás ellenében a termelőszövetkezeti használatban levő az a föld is, amelyet kívülálló e törvény hatálybalépése után örököl és az örökös a Minisztertanács által megállapított időn belül termelőszövetkezetbe tagként nem veszik fel;”*

Az Alaptörvény megsértett rendelkezése:

Magyarország Alaptörvénye XIII. cikke

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

Magyarország Alaptörvénye B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Amint látható, jelen alkotmányjogi panaszom tárgyát képező jogszabály 1967-ben, azaz jóval az 1989/90-es rendszerváltást megelőzően került elfogadásra, és semmilyen szempontból nem egyeztethető össze a demokratikus jogállami alkotmányos elvárásokkal.

Álláspontom szerint az idézett jogszabályi rendelkezések valójában egy alkotmányos tulajdonvédelmi szempontból elfogadhatatlan „tulajdonelvonást” vagy „kisajátítást” valósítottak meg. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az alkotmányjogi értelemben vett kisajátítás fogalma nem szűkíthető le csupán a kisajátítási eljárás eredményeként megvalósuló formális „kisajátításra”. A tulajdonelvonást – sőt más jogok elvonását – is a kisajátításra vonatkozó, Alaptörvény XIII. cikkben meghatározott feltételek és elvárások alapján kell megítélni.

A jelen alkotmányjogi panaszomban támadott rendelkezésekben a kisajátítás egyetlen alkotmányos garanciája sem érvényesült az alábbiak szerint:

- az 1967. évi IV. törvény 3-4. §-a a tulajdonjog elvonását határozza meg *fő szabályként*, egyfajta „automatizmusként”, ezzel szemben az Alaptörvény a kisajátítást csak *kivételesen* tartja megengedhetőnek;
- az 1967. évi IV. törvény 3-4. §-a nem biztosítja a tulajdonelvonás közérdekűségének érvényesítését, a jogszabály szövegezése szerint fel sem merült a közérdekűség vizsgálatának követelménye, ezzel szemben az Alaptörvény szerint csak közérdekből van helye tulajdonelvonásnak;

- az 1967. évi IV. törvény 3-4. § szerint minden esetben el kell vonni azon föld tulajdonját, amelyet olyan személy örököl vagy tulajdonol, aki nem tagja a termelészövetkezetnek, ezzel szemben az Alaptörvény szerint csak törvényben meghatározott esetekben és módon van helye kisajátításnak;
- az 1967. évi IV. törvény „megváltási ár” fizetését írja elő a tulajdonos részére a tulajdonelvonásért, ami semmiképp nem felel meg a teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményének.

A fenti jogszabályi rendelkezések súlyosan sértik a tulajdoni formák egyenlőségének elvét, ugyanis a magántulajdont egy alacsonyabb rendű, „bűnös” tulajdoni formának tekinti a termelészövetkezeti tulajdonhoz („társadalmi”) képest. Az Alkotmánybíróság több döntésében is kimondta, hogy a köz- és a magántulajdont is egyenjogúnak tekinti és egyenlő védelemben részesíti.

A fentiek alapján álláspontom szerint kijelenthető, hogy a támadott jogszabály semmilyen szempontból nem felel meg az alkotmányos tulajdonvédelemmel kapcsolatban a demokratikus jogállamokban meghatározott követelményeknek, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyv (1) bekezdésében, és az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített elvárásoknak.

Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdése szerint „Magyarország független, demokratikus jogállam.” Álláspontom szerint az Alaptörvény e rendelkezését sérti az, hogy az indítványozó tulajdonhoz és örökléshez való jogának érvényesítésére irányuló keresetet 2017-ben arra hivatkozással utasították el az eljáró bíróságok, hogy egy 1967-es törvény alapján az örökség tárgyát képező földek úgyszólván termelészövetkezeti tulajdonba kerültek volna.

2./ Az ügyben hozott ítéletek alaptörvény-ellenességének indokolása

A jelen alkotmányjogi panaszomban előadottak szerint a perben eljáró bíróságok arra hivatkozással utasították el az indítványozó – egyébként bizonyítékokkal kellően alátámasztott, és földhivatali állásfoglalások alapján is nyomon követhető – tulajdoni igényét, hogy az indítványozó nem örökölhette volna meg édesapja után a keresetben meghatározott termőföldek tulajdonját, mivel soha nem volt tagja a termelészövetkezetnek. Erre tekintettel az indítványozó tulajdont nem szerezhetett volna, hiszen a földek úgyszólván termelészövetkezeti tulajdonba kerültek volna.

Az eljáró bíróságok tehát 2017-ben arra hivatkozással nem voltak hajlandóak érvényt szerezni az indítványozó örökléshez és tulajdonhoz való alkotmányos jogának, hogy egy 1967-es, a pártállami diktatúra legsötétebb időszakában született, és ennek megfelelően felháborító tartalmú, egyértelműen alaptörvény-ellenes jogszabály alapján az indítványozótól elvonták volna a tulajdonjogot.

Az eljárás során viszont egyértelműen megállapítást nyert az, hogy néhai ██████████ (1881) tulajdonában lévő egyes földterületek nem kerültek elhagyatékoltásra. Ezt a tényeket az eljáró bíróságok sem vitatta, sőt kifejezetten megerősítette.

Az eljárás során megállapítást nyert az, hogy ██████████ (1881) tulajdonában lévő egyes földterületek nem kerültek elhagyatékoltásra. Ezt a tényeket az eljáró bíróságok sem vitatta, sőt kifejezetten megerősítette.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az ügyben hozott ítéletek sértették az indítványozó tulajdonhoz és örökléshez való, Alaptörvényben meghatározott jogát, amit az Alaptörvény XIII. cikke garantál. E jogsértést – bizonyos szűkebb keretek között, a még ██████████ tulajdonában lévő földek vonatkozásában – a bíróság orvosolhatta volna, sőt álláspontom szerint – az előterjesztett kereseti kérelem alapján – köteles lett volna orvosolni.

Az eljáró bíróságok ezzel szemben az indítványozó örökléshez való jogát egy 1967-es, egyébként 1987-ben hatályon kívül helyezett törvényre hivatkozva negligálták.

Álláspontom szerint egyértelműen megállapítható, hogy a Debreceni Járásbíróság 9.P.21.771/2015/34. számú elsőfokú és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.197/3. számú másodfokú ítélete sérti az indítványozó tulajdonhoz és örökléshez való, Alaptörvény XIII. cikkben meghatározott jogát.

Az indítványozó tulajdonhoz és örökléshez való jogának sérelme elsősorban azért következett be, mert az eljáró bíróságok egy álláspontom szerint alaptörvény-ellenes jogszabályra – az 1967. évi IV. törvényre – hivatkozva elutasították az indítványozó kereseti kérelmét.

3./ Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy jelen alkotmányjogi panaszomban nem az Alaptörvény normáinak visszaható hatályú alkalmazását kérem, hanem azt, hogy 2017-ben Magyarországon egy 1967-es, nyilvánvalóan alkotmányellenes jogszabályra hivatkozással ne lehessen az indítványozó tulajdonhoz és örökléshez jogát megsérteni, ne lehessen az indítványozót apai örökségétől megfosztani.

Tekintettel arra, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályt 1987-ben hatályon kívül helyezték, indítványom

- elsődlegesen az ügyben hozott ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányul,
- másodlagosan pedig arra, hogy a nyilvánvalóan alaptörvény-ellenes 1967. évi IV. törvényt ne lehessen a konkrét ügyben alkalmazni.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiek alapján

- állapítsa meg a Debreceni Járásbíróság 9.P.21.771/2015/34. számú elsőfokú és a Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.197/3. számú másodfokú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg; és
- állapítsa meg a földtulajdon és a földhasználat továbbfejlesztéséről szóló 1967. évi IV. törvény 3. § és 4. § alaptörvény-ellenességét, és zárja ki azok konkrét ügyben történő alkalmazását.

III./ Egyebek

1./ Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, tekintettel arra, hogy keresetét elutasították.

2./ Beadványomhoz mellékelem ügyvédi meghatalmazásomat.

3./ Az indítványozó nem járul hozzá ahhoz, hogy az indítványban szereplő személyes adatokat az Alkotmánybíróság közzétegye.

Debrecen, 2018. február 04.

Tisztelettel:

DOBROSSY ÉS TÁRSASÁG
ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Dobrossy István
ügyvéd
4025 Debrecen, Simonffy u. 57.
Dr. Dobrossy István
ügyvéd

